קבֶּז

בְּתוֹךְ הַנַּחַל

דִּבּוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים, מְעוֹרְרִים, מְעִירִים וּמְחַזְּקִים לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר **בְּתוֹךְ הַנַּחַל** נוֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה נִמְצָאִים, וּמִתּוֹךְ נַחַל קָדוֹשׁ זֶה נוֹבְעִים, לְהַחֲיוֹת נְפָשׁוֹת עַם יִשְׂרָאֵל הַצְּמֵאִים, שֶׁנִּשְׁמְעוּ עַל־יְדֵי הָאִי״שׁ אֲשֶׁר עַל הָעֵדָה, כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ, עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ, חִיּוּת נַפְשֵׁנוּ, רֹאשׁ חֲבוּרָתֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב הָרַה״צ **רַבִּי יִצְחָק שְׁמוּאֵל אַהֲרֹן לֶעזֶער** שְׁלִיטַ״א

פרשת עקב תשפ״ג

ליל שבת קדש

בליל שבת קודש פרשת עקב תשפ״ג, דיבר מו״ר שליט״א דיבורים נוראים ונפלאים מענייני הפרשה עפ״י דברי רביו״ל בליקו״מ ח״א סימן קס״ט

פתח ואמר מו״ר שליט״א: שבת קודש **פרשת עקב**, הפרשה מעוררת אותנו לחזור בתשובה, כי הרי 'עקב' הוא לשון של סוף, ועומדים אנו בסופה של השנה, אחר חמישה עשר באב, ועומדים אנו קודם חודש אלול, שכל זה הוא הכנה לימי ר״ה הקדושים, ועל כן מגיעה אלינו עתה התעוררות התשובה ביותר.

אך הנה, ענין התשובה הוא כקוץ בעיני הס״מ, המנסה בכל מחיר רק למנוע זאת מהאדם, ע״י שמרבה להזכיר לו את עברו, ואת כל מה שעשה, ושובר אותו באמרו ״תראה מה הם מעשיך... על מה אתה חוזר בתשובה? הרי עשית כך וכך, ולא תוכל״... אבל אדם צריך להיות חזק מאד נגדו, ולדעת שכשהוא זוכה לחזור בתשובה - הוא בריה חדשה לגמרי, אין לי עבר! זה לא אני! אני אדם חדש! וכלשון רבינו יונה [שהיה אחד מהראשונים, ולומדים זאת הרבה בישיבות בתור ספר מוסר] **בתחילת ספרו** ״שערי תשובה״, שכשאדם חוזר בתשובה הוא כתינוק שנולד ממש.

ואדרבה, כשאדם זוכה לחזור בתשובה באמת, אזי ״עונותיו נתהפכים לזכויות״ (יומא פו:), דהינו שכל מה שהיה עד עכשיו באפן שלילי - מתהפך עכשיו למצוה יקרה ומאירה!

וכל זה מונח במילים הראשונה של הפרשה, שהיא פרשת 'עקב' - המעוררות אותנו לשוב בתשובה שלימה, אבל ישנה מילה אחת לפני כן: 'והיה' - אומרים חכמינו הקדושים ״אין והיה אלא לשון שמחה״, כי זה היסוד והבסיס להכל, שאדם יזכה לשמחה

שלימה, ומדוע "והיה" לשון שמחה? כי 'והיה' זה ענין האמור גבי תשובה, שאדם יודע היטב "מה שהיה, היה", אני מתחיל מחדש!

וכך אדם זוכה להמתיק מעליו את כל הדינים, כי כשאדם זוכה לחזור בתשובה, ולומר להקב"ה "רבש"ע, אני רוצה לחזור בתשובה! אני חוזר אליך, רבש"ע!" מילים אלו מסירות מעל האדם את כל הדינים, וממשיכות עליו רחמים וחסדים גמורים!

וזהו "**וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן**" - שאדם מקיים 'עקב תשמעון', הוא מקשיב היטב ל'עקב' - לסוף, ומתעורר לשוב אליו יתברך, אבל לפני כן הוא מקדים "**וְהָיָה**" - לשון שמחה, שהוא מתחזק בשמחה אמיתית, ולא נופל בדעתו כלל, וכלשון הקדושה של רבינו (ליקו"מ ח"ב סי' מח): "**וְדַע, שֶׁתֵּכֶף כְּשֶׁאָדָם רוֹצֶה לִכָּנֵס בַּעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזַי תֵּכֶף הִיא עֲבֵרָה גְּדוֹלָה כְּשֶׁיֵּשׁ לוֹ עַצְבוּת, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי 'עַצְבוּת הִיא סִטְרָא אָחֳרָא'** (זֹהַר נֹחַ דַּף עא), **וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׂוֹנֵא אוֹתָהּ**"; זו לשון נדירה אצל רבינו "השם יתברך שונא אותה", וכן הוא ממש, כי אדם צריך להתחזק בכל הכוחות להיות שמח, ואזי יכול לחזור בתשובה שלימה אמיתית, עד שעוונותיו מתהפכים למצוות, כי מקים "והיה" - מה שהיה היה, "לשון שמחה" - כי זו עיקר השמחה.

ואת כל זה מגלה רבינו בליקו"מ ח"א סי' קס"ט על פסוק זה: "**וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן**" - מגלה רבינו שצריכים לקים 'והיה' - לשון שמחה, 'עקב תשמעון' - עד שעקביים ישמעו את השמחה, ואדם יתחיל לרקוד... ויקיים "**אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה**" - יעשה חשבון הנפש בעצמו, כי "**כְּשֶׁיֵּשׁ דִּין לְמַטָּה, אֵין דִּין לְמַעְלָה**" (דברים רבה, שופטים ה), ואדם זוכה לפטור מעליו את כל הדינים, ולהמשיך על עצמו רחמים וחסדים גמורים.

והנה, הלשון 'עקב' הוא ענין של שפלות וביטול הישות, כי עקב הוא הסוף של הגוף, נמצא ברגלי האדם, של ענין של ביטול גמור, שזה בעצם כל מה שמעמיד ומחזיק את האדם, וכמו העקב - הוא אמנם הכי למטה, אבל עליו כל הגוף עומד, אותו דבר לענין של ביטול, שאמנם אדם מבטל עצמו מכל וכל - אבל זה דיקא מה שמחזיקו היטב על עמדו...

כי באמת, כל הצרות שעוברות על בני אדם, וכל מה שחושב שכולם נגדו וכו', וכל מה שנופל בדעתו בחלישות הדעת וכו', הכל נובע מחמת הישות הסרוחה ששוכנת בקרבו, ואם אדם יזכה לבטל את ישותו לגמרי - אילו חיים נעימים ויפים הוא יחיה, פתאום אף אחד לא מפריע לו, אף אחד לא מזיק לו, הוא בן חורין אמיתי, כל זה כי הוא זוכה למידת הביטול, בחינת 'עקב'.

ובענין זה, היה רגיל מוהרא״ש הקדוש לספר את המשל על הצבי שהלך ביער עבות, והנה הסתבכו לו בקרניו הגדולות סבך של עצים, ובקושי היה יכול להשתחרר מהם, וזה מנע ממנו מלילך ביער, על כן החליט שהוא שובר את כל עצי היער, וכל יוכל ללכת על דרך המלך...

החל הצבי לבעוט בחזקה בעץ הראשון, נוגח בקרניו הגדולות, בועט שוב ושוב... ראהו השועל, ופנה אליו: ״ידידי, ר׳ צבי, מה מעשיך?״ ענה לו הצבי: ״אני הולך לעקור את כל העצים פה! אני לא יכול ללכת ביער הזה בגללם... אשבור ואהרוס את כולם!״...

שחק השועל ואמר לו: ״צבי יקר, גם אם תעמוד פה כל החיים ותנסה לעקור עץ אחד בלבד - לא תצליח... הרי אלו עצים עבים וגבוהים וחזקים, ומה תוכל לעשות להם?!״...

שמע הצבי, קיבל דברי השועל, ומיד שאלו: ״יש לך עצה אחרת בשבילי?״ ענה לו השועל: ״בודאי, תחתוך את הקרניים שלך, ותראה איך שתוכל לרוץ בכל היער הלוך ושוב כבן חורין אמיתי״...

מה הלימוד בזה? רואים אדם שהוא מסובך עם כ״כ הרבה אנשים, חושב שההוא עושה לו רע, ופלוני נגדו וכו׳, והוא ממש סובל סבל רב, אבל כל זה נובע מהישות שלך! תקצוץ מעט את הקרניים הגבוהות שיש לך, תחתוך ותוריד אותם, תשפיל עצמך מעט, ותראה איך אתה הולך על דרך המלך, ואף אחד לא מפריע לך! אתה זוכה להיות בן-חורין אמיתי...

ועל ידי שאדם זוכה לביטול אמיתי - הוא זוכה לשמחה אמתית, בחינת (קהלת ב, ב) ״וּלְשִׂמְחָה ׳מַה׳ זֹּה עֹשֶׂה״ - מָ״ה הוא ענין של ביטול, שאדם זוכה להיות בחינה של ׳מָה׳, ועי״ז זוכה לשמחה.

וזהו הסוד בפסוק ״וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן״ - ׳והיה׳ לשון שמחה, איך זוכה לשמחה אמיתית? ע״י **׳עקב תשמעון׳** - שזוכה לבחינת ׳עקב׳, שהוא בטל ומבוטל לגמרי, בחי׳ ״ונפשי כעפר לכל תהיה״.

וזהו הכתוב בהמשך הפרשה: ״וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל ׳מָה׳ ה׳ אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ״ וגו׳, פירשו צדיקים: מָ״ה - ה׳ אֱלֹקֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ, היינו את הענין של מָ״ה, שתזכה לבטל עצמך מכל וכל, ותדע שכל מה שיש לך זו מתנה עליונה מהקב״ה, ושום דבר לא נעשה בעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ואין זה בכוחך הגשמי כלל, וכמ״ש ג״כ בהמשך הפרשה (דברים ח, יח): **״וְזָכַרְתָּ אֶת ה׳ אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל״** וגו׳, וזה לא כח גשמי שלך כלל!

וכך זוכה אדם לשמחה אמיתית ושלימה - ע״י זה הביטול, ואת כל זה מלמדנו רבינו, שהכריז ואמר (ליקו״מ ח״ב סי׳ כד) ״מִצְוָה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד״,

ובכח זה זוכה לשוב בתשובה שלימה, וכנ"ל, שיודע שהכל "וְהָיָה" - מה שהיה היה, ומעתה מתחילים מחדש!

וזו השמחה הגדולה שמכניס בנו רבינו, שעל זה רבים תמהים כשרואים שאנשי שלומינו רוקדים אחר התפילה וכו' "וּלְשִׂמְחָה מַה זֹּה עֹשֶׂה", ובפרט שרוקדים בשבת קודש - שגם זה לא כ"כ מצוי [והליטאים יעשו ג"כ שאלה ובירור איך זה מותר עפ"י הלכה, כי הרי לפי פשט שו"ע זה לא כ"כ פשוט וכו'], ותמהים "ולשמחה מה זה עושה", אבל התשובה היא: "וּלְשִׂמְחָה מַ"ה זֹּה עֹשֶׂה" - זה פועל מדת הביטול אצל האדם, ועי"ז זוכה לשוב בתשובה שלימה ואמיתית, ולתקן את הכל למפרע, ולהיות מוכן באמת לקראת ימי ר"ה הקדושים.

יזכנו הקב"ה לזכות לשמחה אמיתית, ועי"ז לשוב בתשובה שלימה עתה ב'עקב' השנה, וזאת ע"י שנשים עצמנו כ'עקב', ונזכה שהשמחה תהא לנו ב'עקב' - מְקֻדָּקָד ראשנו ועד כפות רגלנו, ובכח זה נזכה להמתיק את כל הדינים - עק"ב גימטריא פעמיים שם אלקי"ם - ונזכה לשנה טובה ומבורכת, שנת גאולה וישועה!

* * *

רַבִּי נָתָן הִתְבַּטֵּא פַּעַם:
'בְּעֵת שֶׁיּוֹלִיכוּ אוֹתִי עִם הַמִּטָּה אַחַר הִסְתַּלְּקוּתִי,
אֲבַקֵּשׁ שֶׁתֹּאמְרוּ:
פֹּה מוֹלִיכִים אָדָם שֶׁהִדְפִּיס אֶת סִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת!'

בסייעתא דשמיא החלק הראשון
של ספר "סיפורי מעשיות" עם פירוש "בתוך הנחל" [על מעשיות א' וב']
התקבל באהדה ובשמחה רבה
והיתה הפצה גדולה הן בארץ והן בחו"ל,
ואזלו למעלה מ2,000 ספרים!

בימים אלה עובדים בס"ד על הכנת החלק הבא, שיכלול את מעשיות ג' עד ח'

ביכולתך לקחת חלק!
לפרטים: 058-456-3404
דוא"ל: s0584563404@gmail.com

בקר שבת קדש

בבקר שבת קדש פרשת עקב תשפ"ג, דיבר מו"ר שליט"א דיבורים נוראים ונפלאים בסיפורי מעשיות של רבנו, מעשה ב' – ממלך וקיסר

פתח ואמר מו"ר שליט"א: אנחנו אוחזים במעשה ממלך וקיסר, שרבינו מספר על הדאקטיר - שבאמת היא בת הקיסר - שהתחתן עם אלמנת בן המלך, והלכו למדינתם, ובינתיים בני המדינה לא ידעו מכל הנעשה כלל וכלל, דהינו שבן המלך נפל למים, ואלמנתו נשאה לבת הקיסר - שהיא הדאקטיר בעיניהם, ומספר רבינו: **וּכְשֶׁרָאוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה שֶׁהֵם בָּאִים, שָׂמְחוּ מְאֹד, כִּי זֶה זְמַן רַב שֶׁהָלַךְ הַבֵּן מֶלֶךְ, וְלֹא יָדְעוּ הֵיכָן הוּא, וְהַמֶּלֶךְ הַזָּקֵן כְּבָר מֵת בְּטֶרֶם בִּיאָתָם** - שזה ענין ביטול הקליפות והכנעת הטומאה לגמרי, כי כאמור לעיל בן המלך היה חתיכה אחת של טומאה - ישות וניאוף רח"ל, ובודאי האבא שלו גם היה ככה, ועתה גם אביו מת, וזה מורה על ענין של הכנעת הקליפות לגמרי ע"י לימודי הצדיקים - שזה היה ענינה של בת הקיסר, שהיתה חזקה מאד בלימודים הנפלאים של הצדיקים, והאירם לַכֹּל.

אַחַר־כָּךְ רָאוּ (בְּנֵי הַמְּדִינָה) שֶׁהַבֵּן מֶלֶךְ, שֶׁהוּא מֶלֶךְ שֶׁלָּהֶם, אֵינֶנּוּ. וְשָׁאֲלוּ: הֵיכָן הוּא מַלְכֵּנוּ? וְסִפְּרוּ לָהֶם כָּל הַמַּעֲשֶׂה, אֵיךְ שֶׁכְּבָר מֵת, וְשֶׁכְּבָר קִבְּלוּ לָהֶם מֶלֶךְ זֶה, שֶׁבָּא עִמָּהֶם, וְשָׂמְחוּ מְאֹד עַל שֶׁבָּא לָהֶם מֶלֶךְ חָדָשׁ - ענין ומהות של 'מלך': רבינו ז"ל אומר (ליקו"מ ח"א סי' נו), שיש בכל אחד מישראל בחינת מלכות, כל אחד כפי בחינתו, יש אחד שהוא שורר בביתו, ויש שהוא מושל יותר וכו', וזה ענין המלוכה שאנו מוצאים כאן אצל בת הקיסר, שהיא נעשה "מלך חדש", כי עתה הגיעה למלוכה כפי בחינתה, והיא משתמשת עם המלוכה והכח שלה - לגלות מלכותו יתברך.

ורבינו ז"ל אומר (ליקו"מ ח"ב סי' פד) שעתה המלכות נמצאת בגלות, בחינת (יחזקאל א, א) "וַאֲנִי בְתוֹךְ הַגּוֹלָה", מסביר רבינו ש'אני' זה מלכות, והיא שרויה 'בתוך הגולה', והעיקר לגאול אותה מן הגולה, ולגלות מלכות הקב"ה לכל באי עולם.

שזו העבודה הקדושה שלנו בימי ר"ה הקדושים הממשמשים ובאים, שצועקים ומכריזים "המלך; המלך", ועושים זאת אצל רבינו הקדוש באומן, כי מהצדיק מקבלים את הלימוד הזה של 'מלכות שמים', שאדם יקבל עליו עול מלכות שמים, יהיה חזק באמונה ויבין שהכל ממנו יתברך. וכי הצדיק

רוצה שתיכנע אליו? מה הכוונה "להיכנע" להצדיק? "להיכנע" להקב"ה! כי הצדיק מגלה לך את הקב"ה, והוא מלמד אותך שתהיה מוכנע לפניו יתברך, שתהיה עבד נאמן להקב"ה, וכן תדע שאתה בן יקר וחביב אצל הקב"ה.

כי אמנם אדם זוכה להיות 'בן של מלך', אבל באותו זמן הוא גם בבחינת 'עבד', וכמו שאומרים בתפילות ר"ה: "אם כבנים אם כעבדים" - שאמנם אני בן של מלך, אך גם עבדו הנאמן (עי' ליקו"מ ח"ב סי' ה).

וזה הענין שעתה נעשתה בת הקיסר בבחינת "מלך חדש", היינו שהיא המגלה את מלכות שמים בעולם, שזה התפקיד הקדוש של הצדיקים בכל דור ודור, לגלות את מלכותו יתברך עלינו, וכשאדם זוכה לקבל את מלכותו יתברך - ממילא הוא יודע היטב שהוא 'בן של מלך'.

ממשיך רבינו ומספר: **וְהַמֶּלֶךְ (הַיְנוּ בַּת הַקֵּיסָר הַנַּ"ל, שֶׁהִיא נַעֲשֵׂית עַתָּה מֶלֶךְ, כַּנַּ"ל) צִוָּה לְהַכְרִיז בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁנִּמְצָא בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, גֵּר אוֹ אוֹרֵחַ וּבוֹרֵחַ וּמְגֹרָשׁ, שֶׁכֻּלָּם יָבוֹאוּ עַל הַחֲתֻנָּה שֶׁלּוֹ, אִישׁ מֵהֶם לֹא יִהְיֶה נֶעְדָּר, וְיִקַּבְּלוּ מַתָּנוֹת גְּדוֹלוֹת** - רבינו מזכיר פה ארבעה דברים: 'גר', 'אורח', 'בורח', 'מגורש', ויתבארו אחד לאחד:

גֵּר - זה סובב והולך על אדם שמרגיש את עצמו לא שייך ולא רצוי ולא מתאים וכו', כי 'גר' הוא לאו דוקא גוי שנעשה יהודי, אלא 'גר' היינו שאדם לא נמצא במקום מסוים בקביעות, ובפרשת השבוע יש לנו את המצוה של "וַאֲהַבְתֶּם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם" (דברים י', יט) - יש מצוה לקרב את הגר, לקרב את כולם, להראות לו שהוא כן מקובל וכן רצוי, לא להשאיר אף אחד בחוץ!

אוֹרֵחַ - זה מאד מתאים לימים אלו הנקראים ימי "בין הזמנים", שב"ה מגיעים הרבה אורחים בלעה"ר "בֶּן פֹּרָת יוֹסֵף", וזה דבר חשוב מאד לכל הפחות לגשת לאורח ולתת לו "שלום עליכם", זה עושה קידוש ה' נורא ונפלא מאד!

ובאמת יש מקומות שבהם נהוג שאם מגיע איזה אורח, כולם ניגשים אליו ליתן "שלום עליכם", ויש ממש תור שלם של אנשים שמקדמים פניו עם פנים מאירות, ולפעמים רק בזו הנתינת שלום החיית בן אדם!

כי הנה אדם מגיע למקום חדש, ובתחילה הוא מרגיש שלא בנוח וכו', מרגיש לא כ"כ מחובר וכו', והנה אתה ניגש אליו עם חיוך, מקדם פניו בברכת "שלום עליכם", ואם נכנסים לאיזו שיחה - מתעניין בו, נותן לו כמה מילים של חיזוק, מדבר עמו שיחות התחזקות

מלימודי הצדיקים, איזו זכות נפלאה זו! איזה קידוש ה' זה עושה!

בּוֹרֵחַ - את זה מוצאים אצל אילו בני אדם, שאינם מוצאים את עצמם... הוא הולך למקום מסוים, ואחר קצת זמן בורח ממנו ומגיע למקום חדש, לא עובר הרבה זמן ובורח גם ממנו - והנה הוא כבר במקום אחר... הוא לא מוצא את עצמו בשום מקום, אין לו מנוחת הנפש כלל...

אבל הצדיק מגלה לך: "**בוא, בוא, אצלנו תקבל מקום טוב! פה יהיה לך טוב! תתקרב ותשמע כאלו לימודים נפלאים, כזאת התחזקות והתעוררות, אתה תזכה סוף סוף 'למצוא את עצמך'!**"...

מְגָרֵשׁ - זה סובב והולך על אדם שמרגיש עצמו שהוא מגורש מכל וכל, הן בבית - שומעים כ"כ הרבה סיפורים על אנשים שמרגישים בחיי נישואיהם כמגורשים אחד מהשני, רחמנא לצלן, והן בכלליות, שאדם מרגיש את עצמו מגורש ומרוחק, הוא מקבל מבני אדם כל מיני דברים שליליים, הוא מרגיש שעושים לו דברים לא טובים, ומרגיש 'מגורש' לגמרי!

אבל לכל אלו באה בת הקיסר - שזו נשמת הצדיק האמת - ומכריזה בקול גדול: "**שֶׁכֻּלָּם יָבוֹאוּ עַל הַחֲתֻנָּה**", שאף אחד לא יישאר בחוץ! אתה בבחינת 'גֵּר', אתה 'אוֹרֵחַ', אתה בבחינת 'בּוֹרֵחַ', אתה מרגיש 'מְגֹרָשׁ', כולם באים אל החתונה! **אִישׁ מֵהֶם לֹא יִהְיֶה נֶעְדָּר** - אף אחד לא נשאר בחוץ, **וְיַקְבְּלוּ מַתָּנוֹת גְּדוֹלוֹת** - כי מה יזכו לקבל בחתונה של הצדיק? יזכו לקבל לימודים אמיתיים, הדרכות אמיתיות לחיים, יזכו לשמוע מהי 'חתונה' באמת, איך בונים בית, איך זוכים לחיות בשלום ואהבה בתוך הבית, מהו 'שלום בית' אמיתי.

כמובן, אם עושים את החתונה באולם יוקרתי, עם מקהלה שלימה, וכל מיני תזמורת, פרחים, אורות צבעוניים, ושופכים כסף על כמה שעות בודדות, שבאמת כבר למחרת בבוקר לא נשאר שום זכר כלל... זה כמו 'קיקיון דיונה'... אם עושים כזה דבר, אזי כל ההתמקדות היא לא בשמחה האמיתית - שמחת חתן וכלה, אלא מתמקדים על האוכל והבשרים שישנם, על המוזיקה והאורות, על הפרחים והקישוטים וכו', שוכחים מהי התכלית של כל השמחה הזאת, שזוכים פה לבנות בית נאמן בישראל, אבל כשיש כאלו דברים - חסרה ההדרכות הנחוצות והמוכרחות, ולא זוכים לקבל דרכי הנהגות ישרות איך בונים בית בדרך נכונה עפ"י לימודי הצדיקים... משא"כ כשזוכים לבוא אל החתונה של הצדיק - זו בת הקיסר, שם מקבלים מתנות גדולות, כי זוכים

לשמוע ולקבל את כל לימודי החיים, ואין לך מתנה יותר גדולה מזה.

והלשון שמזכירה בת הקיסר "**אִישׁ מֵהֶם לֹא יִהְיֶה נֶעְדָּר**", מאד מזכירה את הלשון של רבינו גבי קיבוץ ר"ה הקדוש אצלו (חיי מוהר"ן, סימן תג): "**איש לא יעדר**" [וכן שם בסימן קכ"ו: "וְאָמַר שֶׁעַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא רוֹצֶה שֶׁיִּהְיוּ כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כֻּלָּם כְּאֶחָד אֲצִלוֹ, **אִישׁ לֹא יִהְיֶה נֶעְדָּר**"], והזמן לזה הוא עכשיו, שאנחנו אוחזים כבר אחר ט"ו באב, וצריכים להזדרז בכל ענייני הנסיעה לרבינו על ר"ה - הן ברכישת הכרטיסים, והן בסידור ענייני הנסיעות והשהות אצל רבינו, וכן להרבות בתפילות שנזכה לראות בבנין אמונתנו 'קלויז מוהרא"ש' ברוב יופיו ותפארתו.

הרי שבוע הבא אנחנו כבר מברכים את ראש חודש אלול, וצדיקים מאד מאד התעוררו רק מעצם אמירת המילים "**ראש חודש אלול**", ומסופר על אחד מבעלי המוסר, שכשאמר המילים האלו - נפל והתעלף; כשהעירו אותו, שאלוהו לפשר הדבר, ענה ואמר: מצינו בגמרא (גיטין נו.) גבי ר' יוחנן בן זכאי שהגיע לפני הקיסר וקראו בלשון מלכות, ואמר לו הקיסר: "**מיחייבת תרי קטלא, חדא דלאו מלכא אנא וקא קרית לי מלכא**" - הרי אני לא מלך, ואתה קורא לי 'מלך',

"**ותו אי מלכא אנא עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי**" - 'אם אני באמת מלך, מדוע עד עכשיו לא באת אליי'?... ענה ואמר אותו צדיק: עכשיו, כשמכריזים על חודש אלול, ומורה על ימי ר"ה הממשמשים ובאים, מיד נזכר אני בדברי הגמרא אלו: "**כי מלכא אנא, עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי**" - 'איפה היית עד עכשיו?!'...

אבל אנחנו זוכים להיות מקורבים לרבינו, שרבינו מגלה לנו את סוד ההתחדשות: אתה שואל אותי איפה הייתי עד עכשיו? **לא הייתי! אני בן אדם חדש לגמרי! אני מעכשיו מתחיל להמליך את הקב"ה עלי!**

ועל זה באים לרבינו על ר"ה, כדי "להטעין את המצבר" - "למלאות את טנק הדלק", ולחזור חזרה הביתה עם כל הלימודים וההשפעות הנפלאות שמקבלים מרבינו, עם כל לימודי החיים שזכינו לקבל, ולהתחיל את השנה ב'כי טוב'.

הקב"ה יעזור לנו, שנזכה באמת להיות אצל רבינו על ר"ה, לראות את בנין אמונתנו עומד על תלו ברוב יופיו ותפארתו, ונזכה לפעול שנה טובה ומבורכת, שנת גאולה וישועה!

* * *